

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Στη Στερεά Ελλάδα οι συνθήκες για εξέγερση ήταν δύσκολες, γιατί: **1. Η Στερεά Ελλάδα δεν ήταν πυκνοκατοικημένη, 2. Οι πρόκριτοι της περιοχής δεν είχαν μεγάλη πολιτική εμπειρία, 3. Υπήρχε σημαντική παρουσία Οθωμανών στην Εύβοια και τη Λαμία, 4. Υπήρχε ισχυρός τουρκικός στρατός στην κοντινή Ήπειρο.**

Πρώτα ο Πανουργιάς κατέλαβε την πόλη των Σαλώνων (Άμφισσα) και στη συνέχεια απελευθερώθηκαν και άλλες πόλεις και χωριά της **Ανατολικής Στερεάς**, όπως η Χαλκίδα.

Λίγο αργότερα επαναστάτησε και η **Δυτική Στερεά**. Οι Έλληνες κατάφεραν να κυριεύσουν το Βραχώρι (Αγρίνιο), το Αιτωλικό και το Μεσολόγγι. Εκεί έφτασε σύντομα ο Φαναριώτης πολιτικός Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος, για να βοηθήσει στον Αγώνα.

Ο Χουρσίτ πασάς, επικεφαλής του τεράστιου Οθωμανικού στρατού που πολεμά τον Αλή πασά, στέλνει 2 μεγάλες στρατιές, με επικεφαλείς τον Κιοσέ Μεχμέτ και τον Ομέρ Βρυώνη. Αυτοί αποφάσισαν να κινηθούν ανατολικά και να περάσουν στην Πελοπόννησο από τον Ισθμό.

Οι οπλαρχηγοί της Ρούμελης, προσπάθησαν **ανεπιτυχώς** να ανακόψουν την πορεία τους, με τον **Αθανάσιο Διάκο** να πληρώνει με τον μαρτυρικό θάνατό του, στη **μάχη της Αλαμάνας (23 Απριλίου του 1821)**.

Στο μεταξύ, ο Ομέρ Βρυώνης καλούσε τους οπλαρχηγούς της Ρούμελης, τους οποίους γνώριζε από την αυλή του Αλή πασά, να τον συναντήσουν στη Γραβιά για να τον ακολουθήσουν, στην εκστρατεία του στον Μοριά, τάζοντας μάλιστα στον Οδυσσέα Ανδρούτσο, το πλούσιο αρματολίκι του Παρνασσού.

Οι οπλαρχηγοί συγκεντρώθηκαν στο **χάνι της Γραβιάς**, όχι για να τον ακολουθήσουν, αλλά για να καταστρώσουν σχέδιο αντιμετώπισης, των Οθωμανών. Αποφασίστηκε ο **Οδυσσέας Ανδρούτσος**, να οχυρωθεί στο χάνι, με περίπου 120 άνδρες και **έγραψε μια από τις πιο ένδοξες σελίδες του αγώνα**. Το πλήγμα που έφερε, στον Ομέρ Βρυώνη ήταν συντριπτικό (**8 Μαΐου του 1821**).

Η μάχη στο χάνι της Γραβιάς **1. ανέκοψε την πορεία του οθωμανικού στρατού προς την Πελοπόννησο και 2. τόνωσε το ηθικό των εξεγερμένων Ελλήνων.**